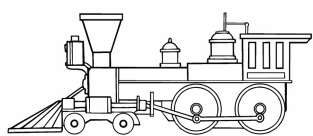
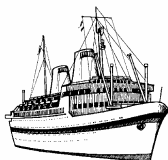

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV

*Ochranu
svatého Kryštofa
na všech vašich
prázdninových
cestách
Vám ze srdce
přejí vaši kněží.*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV

Akce Kryštof

Jsou před námi prázdniny a s nimi cesty na různá, často i vzdálená místa. Možná nějak cítíme, že bychom na svých cestách měli rádi někoho, kdo nad námi bude držet ochrannou ruku. Nemusí zůstat pouze u zbožného přání. Takový pomocník na cestách skutečně existuje a je jím svatý Kryštof. Podle legendy, když byl ještě mladý, hledal nějakého pána, kterému by mohl sloužit. A protože byl dost silný, tak hledal pána nejmocnějšího. Dostal se až k samotnému ďáblu, kterého se všichni báli. Ale když šli jednou kolem kříže, ďábel se rozklepal strachy a Kryštof poznal, že zazvonil na špatný zvonek. Rozhodl se sloužit Bohu. Jenže nevěděl jak. Až mu jeden moudrý poustevník poradil, že Bohu sloužíme dobrými skutky. Když Kryštof uvažoval, jak by mohl pomáhat on, zjistil, že lidé se nemají jak dostat na druhou stranu řeky. A protože byl dost vysoký a silný, stal se přenosníkem (tzn. že na druhou stranu lidi přenášel, na rozdíl od převozníka, který je převáží). Šlo mu to pěkně, až do chvíle, kdy se u něj objevilo malé dítě. „Kryštofe, zvládneš mě přenést na druhou stranu?“ „Samozřejmě“, odpověděl Kryštof a pomyslel si, že s takovým prckem nebude moc práce. Jaké však bylo jeho překvapení, když po pár krocích bylo dítě těžší a těžší. Když pak došel doprostřed řeky, měl dojem, že už ani nedojde. Na jeho tázavý dotaz, jak je možné, že to malé dítě je tak těžké, ono odpovědělo: „Já jsem Pán, kterému ty sloužíš, a na svých ramenou nesu tíhu celého světa. Proto jsem tak těžké.“ Potom poděkovalo Kryštofovi za pomoc a změnilo jeho původní jméno na Kryštof - nosič Krista (lat. Christoforos).

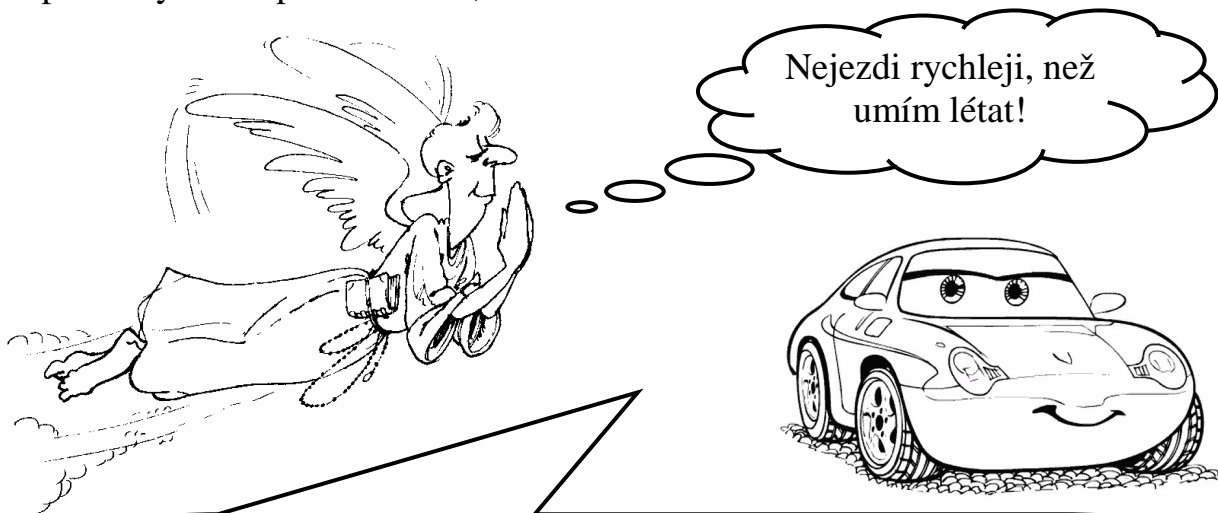
Tak, jako sloužil poutníkům, slouží nyní sv. Kryštof i nám na našich cestách. Přimlouvá se za nás a drží nad námi svou ochrannou ruku. Ovšem není to automatická ochrana, vyžaduje to naši spolupráci. Nemyslím jen modlitbu a důvěru v jeho pomoc, ale taky naši opatrnost. Nemůžu si myslet, že nade mnou bude držet ochrannou ruku, když já budu jezdit bez ohledu na ostatní účastníky silničního provozu. Milost předpokládá přirozenost. To znamená, že když já ze své strany udělám, co mohu a jsem schopen, můžu s jeho pomocí počítat. Mohu také počítat s pomocí svého strážného anděla. Abychom dali najevo, že s nimi počítat chceme, je dobré se před každou cestou pomodlit Anděle boží a „Svatý Kryštofe – oroduj za nás“. Sv. Kryštof, andělé strážní, ale i ostatní svatí jsou naši průvodci nejen na cestách pozemských, ale především na té nejdůležitější cestě, na cestě do nebeského království. Vezměme si příklad od sv. Kryštofa a služme tomu nejlepšímu Pánu (Ježíši Kristu) dobrými skutky, abychom, až projdeme poslední technickou kontrolou - Božím soudem, byli shledáni způsobilými vejít do nebeského království.

o. Nik

Anděle Boží, strážce můj

Když učím malé děti náboženství, zjišťuji, že první modlitbou, kterou se v raném dětství naučily, byla modlitba k andělu strážnému „Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku,...“ Níže uvádíme text modlitby k andělům strážným pro dospělé s přáním, aby pro mnohé z vás, kteří jste se ještě neodhodlali někdy obrátit k Bohu s prosbou, byla právě tato modlitba pocestných tou první. Zdá se, že není ani tak dlouhá...

Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj: mě vždycky ved' a napravuj, ke všemu dobrému mě vzbuzuj. Ctností svatým mě vyučuj, ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj. Tělo, svět, d'ábla přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dávám. A tak s tebou ve spojení ať setrvám do skonání. Po smrti pak v nebi věčně chválím Boha ustavičně. Amen.

7 = 3 + 4

Název tohoto článku je poněkud zvláštní. Nebudu v něm objasňovat to, co v letošním školním roce pochopila další generace prvňáčků. Chci se nad touto rovnicí zamyslet více filosoficky.

Ve starověkých kulturách se připisoval mnoha číslům zvláštní význam. Židovsko – křesťanská kultura a teologie není v tomto směru výjimkou. Hned na začátek je ale třeba připomenout, že jedna výjimka tu přece jenom je: čísla zde nejsou vnímána jako magické symboly, které by měly moc něco ve světě určovat. Slova označující čísla jsou součástí jazyka – říkáme jim číslovky. Většinou jsme zvyklí, že označují počet, množství nebo pořadí. V biblické kultuře slouží však k vyjádření ještě i jiných, hlubších skutečností.

Jistě si všimnete, že v tomto Zpravodaji se mnoho mluví o čísle sedm. Rád bych nyní napsal něco o skutečnostech, které právě toto číslo vystihuje. Číslo

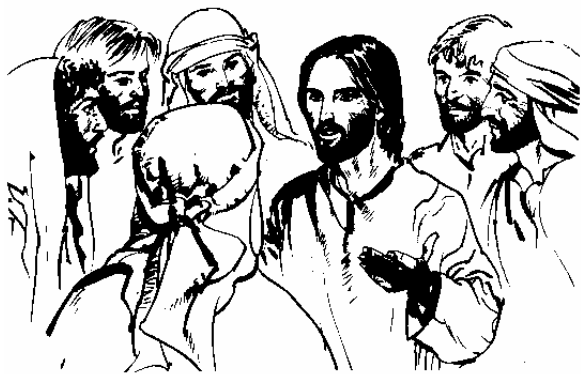

sedm je součtem prvního lichého a prvního sudého čísla (jednička a dvojka jsou v židovském chápání čísla základními). Trojka – první liché číslo - vyslovuje svět věčného Boha, který předchází všechno stvořené. Křesťanské zjevení přidává trojce nový význam – tři božské osoby Otce, Syna a Ducha svatého. Čtyřka, která následuje, má význam světa lidského, který bezprostředně vychází z Boží ruky jako Bohem stvořený.

Sedmička jako součet trojky a čtyřky je číslem plnosti, protože v sobě zahrnuje vše, co existuje.

Sedmička v Bibli

Ve Starém zákoně nacházíme číslo sedm hned na počátku, kdy byl svět stvořen v rámci sedmi dní. V jeruzalémském chrámě stál sedmiramenný svícen. Mojžíšův zákon přikazoval židům slavit Velikonoce sedm dní a sedmkrát odpustit prolitou krev. Na to navazuje Ježíš, když na Petrovu otázku, zda má

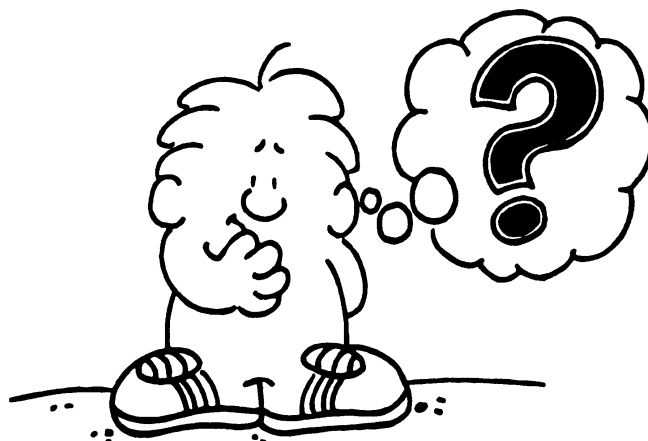
odpustit svému bratru sedmkrát, když proti němu zhřeší, odpovídá: „Ne sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát.“ Modlitba Páně – Otče náš – je také rozdělena do sedmi proseb. Tři z nich se týkají Boha a vyznačují se zájmenem „tvé“. Čtyři další se týkají člověka a vyznačují se zájmenem „naše“. Schválně si toho všimněte. Ježíš sytí hladové sedmi chleby a zbude přitom

sedm košů zbytků. Sedmička je tu znamením plnosti, která pochází jedině od Boha. Zatímco číslo šest je číslo nedostatečnosti, kterému do plnosti vždy něco chybí. Kniha Zjevení mluví o čísle 666, které znamená Božího nepřítele. Ten jenom dělá, že je bohem, ale nikdy jím nebyl a nebude!

Sedmičkový kvíz

Protože toto číslo je prázdninové, připravil jsem pro vás také malý kvíz. Kdo první správně odpoví na obě uvedené otázky, vyhraje sedm Studentských pečeti. Odpovědi můžete psát na adresu jindrichcoupek@seznam.cz nebo sms na mobil 731402652. Soutěž startuje 1.7. A tady jsou otázky:

1. Kolik je dvě na sedmou?
2. V knize Zjevení se mnohokrát mluví o nějakých sedmi věcech. Lze si všimnout, že to, čeho je sedm, vždy pochází od Boha. Jaké jsou ty věci, o kterých Zjevení mluví, že je jich sedm? Objevte aspoň sedm.

o. Jindřich

Také téma naší prázdninové tematické přílohy v sobě nese číslo sedm: na farách FATYMů je nás totiž právě sedm kněží či jáhnů. Nachystali jsme si pro vás svá svědectví o tom, jak svoji kněžskou či jáhenskou službu prožíváme.

Radosti a starosti - o. Nik

Když jsem byl požádán, abych do zpravodaje napsal něco o svém kněžství, přemýšlel jsem jak to pojmut. Nakonec jsem se rozhodl, že napíšu, co mi dělá radost a jaké mám starosti. Radost mi dělá, že si mě Pán vybral, že mě povolal, a že mohu být v jeho blízkosti.

Taky to, že mohu druhé lidi s Bohem smiřovat. Radost mi dělá, když se setkám s někým, kdo má o duchovní věci upřímný zájem. Těší mě návštěvy nemocných a mám radost, když někdo po delší době opět přijme svátosti. Taky mám radost, když se na faře občas objeví nějaké děti či mládež. Hodně mě naplňují lidové misie, které konáme. Radost mi dělá i farnost Jeníkov, když vidím, jaký za 10 let, co tam jsme, udělala pokrok, hlavně co se týče vztahu místních lidí k nám.

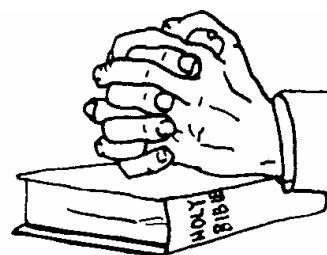

A co mi dělá starosti? Především jak se stávat lepším, abych byl plný Boha a mohl druhým dobře zvěstovat evangelium. To je mou hlavní starostí: jakými cestami druhé přivádět k přátelství s Bohem.

Duchovní otec se modlí za farníky - o. Marek

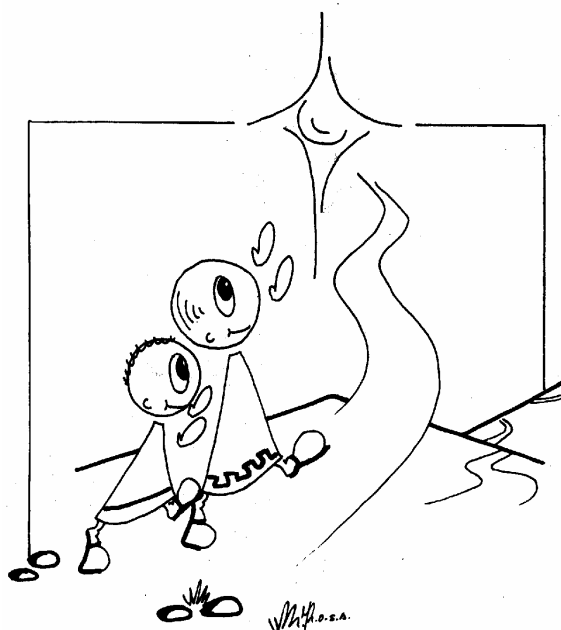
Už od začátku jsem si naše farnosti zamiloval a jsem velmi rád, že mohu jako kněz působit právě zde. Vranov a jeho okolí považuji za nejhezčí místo Moravy. Přišel jsem sem v roce 1996 jako na své 6. působiště (to když počítám i jáhenská místa). I když na předchozích štacích jsem byl poměrně krátce, přece jen jsem zde na vranovsku zaznamenal výrazný rozdíl. Nejenže je tu jiná sestava obyvatel než ve vnitrozemí, ale u mnohých převládá individuální prožívání víry. To pak utváří i způsob působení kněží. Víím, že s mnohými se potkám v kostele spíše při výjimečných příležitostech, ale nepochybuji o tom, že i tak jsme si blízcí, a že každý, jak jsme toho schopni, směřujeme k Bohu. Před několika lety jsem si vypsál jména všech, se kterými se znám s jejich výročími, svátky a jubilei do mého zvláštního kalendáře. Na každý den připadá většinou několik lidí. Málokdy se mi sice poštěstí popřát tomu správnému v ten správný den, to však není mým prvořadým záměrem. Pravidelně si však procházím seznamy oslavenců a nejenže vzpomenu, ale zahrnuji je do modlitby s prosbou, aby jim Pán žehnal. Mnozí to ani netuší, ale o to zda tuší nebo netuší, že se za ně modlím, mi nejde. Spíše tím chci zmínit, že se takto snažím objevovat jeden z důležitých rozměrů prožívání kněžství – totiž ten, že duchovní otec provází modlitbou všechny, kdo žijí ve farnosti a předkládá je Bohu.

Někdo by mohl hodnotit, co vše se podařilo opravit, vybudovat a uspořádat. To všechno je však jen prostředek. Cíl je jiný. Cílem je spása duší. A od toho se také odvíjí moje radosti a bolesti kněze. Raduji se, když někdo udělá krok Božím směrem (například když se usmíří se sousedem nebo když se začne modlit, když zajde po dlouhé době ke svaté zpovědi, když poporoste ve víře...), a naopak bolí, když se někdo staví zády k Boží lásce, když slevuje ze svých zásad, když odkládá to podstatné na pozdější nejistou dobu, když řeší problémy podle toho, jak to často nesprávně ukazují média a ne podle křesťanských zásad atd. Přestože se mezi lidmi setkávám mnohdy s pesimismem, musím přiznat, že to vše vidím velmi optimisticky a slibně. Proč? Toho dobrého, co se děje není zrovna málo a mnozí skutečně usilují o to, aby Bůh z nich mohl mít radost. Kněz zažívá i zde to, co překonává i jakékoli obavy a zklamání. Totiž že Bůh nás má rád, a že Ježíš Kristus už definitivně zvítězil. A to jsou skutečnosti, které nejen kněžství proměňují v trvalou radost.

Cesta k Bohu – o. Jan

Mám tento rok možnost prožívat jedno krásné období - bytí jáhnem. Jsem zde ze všech členů FATYMu nejkratší dobu a spoustu věcí teprve postupně objevuji a jedna z nich je samozřejmě také jáhenství. Měl jsem před svěcením své představy, co to je být jáhnem, ale teprve nyní, když můžu jáhenskou službu prožívat reálně, zjišťuji, co vše v těch představách chybělo. Co pro mě jáhenství znamená? Především je to pro mě součást procesu přibližování se Bohu. Jednou jsem si Ho vybral za svého životního partnera a On si vybral mne a nyní se spolu „sžíváme“. A podle

toho, co tady prožívám, tak musím říct, že to není vůbec nudný život, ba naopak, je plný dobrodružství a různých překvapení. Jáhenství se snažím prožívat v duchu šesté kapitoly Skutků apoštolů, kde se píše o ustanovení prvních jáhnů. Apoštolové se při naplňování svého poslání hlásat evangelium dostávají do určité tísně, protože se kvůli starostem o majetek nemůžou naplno věnovat kázání Božího slova. A právě starost o to, aby Boží slovo bylo hlásáno, je vede k tomu, že si vybírají pomocníky (jáhny), kteří na sebe vezmou část starostí spojených se zajištěním farního společenství.

Myslím si, že jáhenství je v současnosti vnímáno jenom jako předstupínek ke služebnému kněžství, což je škoda. Služba jáhna by v dnešní situaci nedostatečného počtu kněží měla být obnovena a dokáži si představit, že by v každé farnosti byli dva až tři ženatí muži vysvěcení na jáhny, kteří by se starali o materiální dobro farnosti. Ženatí mužové, co vy na to?

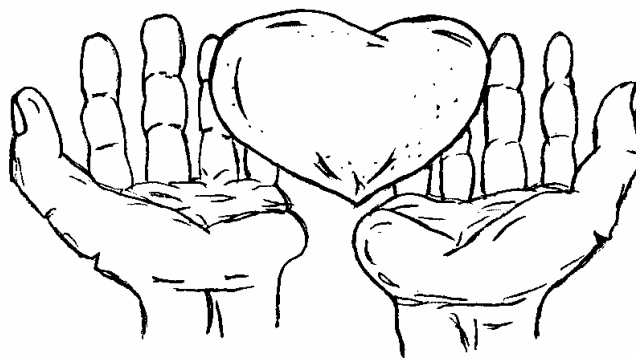
Koukám být tím, kým jsem – o. František

Jak prožívám jáhenství? Zkrátka jsem jáhen a musím koukat, abych jím byl. Těší mě, že je Pán Ježíš se mnou. Zvláště když se některé věci nedaří. Jako důležité vnímám při své službě upozorňovat na Boží přítomnost. Potěší mě víra, se kterou se v lidech setkávám. Rád se s lidmi setkávám při rozhovoru o víře, rád putuji a modlím se.

Obdarovaný dává skrze setkání – o. Pavel

Svátost kněžství prožívám jako dar. Každým dnem objevuji jeho velikost a bohatství a žasnu nad tím, jak je Bůh veliký grand. V prvních letech svého kněžství jsem si bláhově plný nadšení myslel, že já všem lidem skrze své kněžství pomůžu, že je zachráním, že jim ukážu cestu jak žít a jednou se setkat s Bohem. Zatím jsem již pochopil to, že já nejsem pro svět ten nejdůležitější. A tak skrze své kněžství objevuji, jak Bůh jedná. Jak touží po každém člověku a miluje ho. Láskou, která dává a nepočítá. Často je to z hlediska lidského kalkulování nelogické a ztrátové. Nedávno jsem hovořil s jedním mladým mužem, který mi vyprávěl, že když byl ještě malý chlapec, chtěl být knězem. Důvod? Líbila se mu moc, kterou má kněz nad ostatními lidmi. To, jaké má „postavení“ a „zajištění“. I takto se může jevit kněžství, ale je to povrchní pohled. Jako kněz mám zodpovědnost za ty, které mi Bůh svěřil prostřednictvím biskupa ve farnosti. A to jsou věřící i nevěřící. Zkrátka všichni. Často vidím spíše lidskou bezmocnost a omezenost. Díky těmto situacím si pak víc uvědomuji Boží lásku, která není násilná a nijak se nevnucuje. Kdybych měl

nějaký návod, jak přivést druhé lidi k Bohu, jak je přesvědčit o jeho existenci a dát jim smysl jejich života, tak bych ho rád používal. Pochopil jsem, že je krásné, že to tak není. K Bohu si musí dojít každý sám, ale je to On sám, kdo v nás působí a vede si nás. Někdy s napětím čekám, koho mi Bůh nahraje ten den do

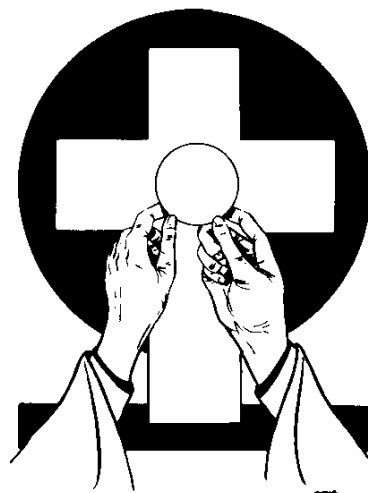
cesty. Věřím, že žádné setkání není náhodné. Vždycky si můžeme něco krásného odnést, protože jsme každý jedinečný, nenahraditelný a Bohem milovaný. Obdivuji Boží trpělivost, která čeká, až nám to dojde. A někdy také nedojde. Svě kněžství vidím v dnešní době především jako věrnost Bohu v této krásné službě, kterou mi svěřil. To neznamená, že je to jednoduché. Každý máme svoje chyby a já se divím, že Bůh dává, aniž by očekával. On je dar a zároveň Dárce. Dává sebe sama – cele, bezvýhradně. Protože zemřel v Kristu za všechny, máme všichni jednotlivě obrovskou cenu. Je také důležité Bohu důvěřovat – protože On miluje bez vypočítavosti a bezvýhradně. To je má zkušenost. Od té doby, kdy mi zemřel tatínek, si zvláště vážím každého setkání,

keré je vždy jedinečné a neopakovatelné. Je hezké vědět, že jsme jeden pro druhého Božím darem. Láska k Bohu a k člověku nutně patří k sobě a nejdou oddělit.

Tajemství víry, tajemství kříže,... – o. Jindřich

Svatý Pavel na jednom místě píše: „Svůj život žiji ve víře v Božího Syna, který mě miloval a za mě se obětoval.“ V současné době také já vnímám, jak mnoho věcí v životě kněze (člověka) se děje ve víře. Žijeme v tomto světě a zabýváme se ve většině času věcmi, které souvisí právě s naší pozemskou poutí. Je to ale pout' a má svůj cíl, který dává smysl všemu tomu, co se na pouti přihodí. Cítím, jak je pro mě velice důležité a životodárné odhalovat Boží tajemství ukrytá podél životní cesty mojí i podél cest lidí okolo mě. To vše prostřednictvím prodlévání před Bohem v modlitbě. Toto jsou chvíle, kdy Bůh zjevuje skryté souvislosti, svá tajemství a svou krásu. Rád to vše poznávám, abych do těchto Božích tajemství mohl zase uvádět druhé.

Asi nejdůležitější činností, která se v životě kněze děje ve víře, je udělování svátostí a především slavení mše svaté. Myslím, že my kněží za celý svůj život nepochopíme úplně do hloubky velikost milostí, které Bůh vložil do několika prostých slov a gest, která vytvářejí bohoslužbu. Toto bohatství máme v rukou, abychom je vírou pronikali, abychom jím sloužili lidem a pomáhali jim do těchto tajemství také pronikat.

Dobrodružství rozumění lidem – o. Milan

O kněžství se mluví jako o velkém dobrodružství. Pánu Bohu je dovoleno řídit kroky člověka. Jestliže se ohlédnu na své začátky, velký vliv a pomoc přijetí a růstu povolání ke kněžství v mém životě rozhodně sehrála rodina. Ať to byla starší generace – rodiče, či sourozenci. Rodina má nezastupitelnou funkci. Ta se v největší míře podepisuje na člověku. A tak jsem dostal do života krásné příklady dobroty člověka a lásky a dobroty Boží. Byly to pěkné příklady modlitby, projev zbožnosti, pracovitosti a lidské obětavosti.

Jako kněz jsem se setkal s mnoha lidmi a poznal jejich život. Asi hodně důležité je porozumět lidem, ale není to snadné. Velikou radost mívám ve zpovědnicích, kdy jsem svědkem otevřených srdcí a velkých návratů k Pánu Bohu. Kněžství určitě není jenom kříž, ale také veliká radost.

Tak to je našich sedm svědectví. Těšíme se, že v některém dalším zpravodaji budeme moci uveřejnit svědectví odvážných manželů o jejich životě v manželství nebo několika starších věkem o jejich prožívání stáří nebo nemoci.

„Navzájem se povzbuzujte svědectvím slova a života.“

Putování do Jeníkova

13. května 2009 se shromáždila v Praze u chrámu sv. Víta skupinka lidí, kteří se vydali na pouť z Prahy do Jeníkova. Na zážitky z pěšího putování do Jeníkova jsem se zeptala Anežky, která v současné době působí na faře ve Štítarech.

Jak jsi se na pouť těšila?

Musím se přiznat, že ještě do úterního večera jsem netušila, že na pouť půjdu, ale jelikož akce, která mi původně bránila v účasti byla zrušena, tak jsem se rozhodla, že pouť do Jeníkova podniknu. Během večera jsem si sehnala veškeré potřebné věci a duševně jsem se připravovala na kilometry, které mě očekávali.

Co jsi od pouti očekávala?

Vlastně nic. Brala jsem to ze začátku jen jako výlet, ale po rozhovoru s knězem jsem zjistila k čemu je taková pouť dobrá. Takže nakonec i mé putování mělo potřebný úmysl.

Obohatila tě tedy v něčem účast na pouti? Byla ti v něčem prospěšná?

Při pouti jsem si uvědomila, jak často musím prosit a děkovat Pánu Bohu za to co pro mne dělá a také to, že se na něho můžu ve všem spolehnout.

Poznala jsem nové lidi a dozvěděla jsem se různé příběhy ze života a také jsem pocítila podanou pomocnou ruku Boží, jako odpověď na mou prosbu. Konkrétně šlo o boty. A jak? Při mém rychlém balení jsem si sbalila nevhodnou obuv, v níž chůze po čase začala být bolestivá. Při mši svaté jsem prosila Boha o pomoc. Ať se něco stane, abych mohla dokončit pouť po svých a ne v doprovodném vozidle, přičemž jsem si byla vědoma, že v mých botách je to nemožné. Pán Bůh mě vyslyšel a hned po mši jsem náhodně dostala boty na další cestu od jedné z poutnic.

A co průběh pouti, nebylo to příliš náročné? Jak jsi se vypořádala z denní dávkou kilometrů?

Teda po pravdě byla to fuška. Nebyla jsem zvyklá na tak dlouhou trasu, přičemž mě z tohoto důvodu začalo bolet nejen celé tělo, ale moje pravé koleno s kterým jsem se dříve léčila. V tom, abych mohla pokračovat dále mi pomohl otec Marek – věnoval mi svou poutnickou hůl se kterou to šlo raz dva. Tím byl problém vyřešen.

A nebyla pouť tak trochu nuda pořád jen šlapat a šlapat?

Cože jenom šlapat? Víš kolik jsme navštívili krásných kostelů? Kolik krásných kopců a krajin jsme viděli? Kolik zajímavostí jsme navštívili a mohli se zdálky kochat zříceninami? Řekla bych, že jsem se opravdu nenudila. A potom byla tu cesta plná modliteb, povídání, rozjímání, písní a také legrace. Jsem se svým šlapáním velmi spokojená.

Jak na tebe zapůsobilo samotné poutní místo Jeníkov?

Velmi. Když jsem stoupala po hlavních schodech a viděla jsem obrovský chrám, pocítila jsem neuvěřitelnou radost a štěstí ve svém srdci. A když jsem vkročila do kostela cítila jsem Boží přítomnost a děkovala jsem Bohu, že jsem doputovala až sem a mohla pouť obětovat za daný úmysl. Věřím, že Panna Maria jeníkovská se za mne přimluví a bude nadále vyprošovat milost o kterou jsem prosila. Nakonec bych řekla, děkuji Bože za cestu kterou jsi mi dal.

Anežce pokládala zvědavé dotazy s.k. Petra

Svatý Pavel

Skončil rok sv. Pavla. A protože jeníkovský kostel je sv. Pavlovi zasvěcen, povězme si něco o něm.

Kdo byl ten muž, který se stal tak slavným, že mu byl zasvěcen celý rok? Kým byl? A kým se stal?

Na tyto otázky nalezneme odpověď, když se začteme do Skutků apoštolských. Pavel byl horlivý žid. Dostalo se mu náboženské výchovy a on byl svým náboženstvím nadšen. Až tak, že když se objevilo něco nového, nějaké nové učení, rozhodl se, že je musí vymýtit. Myslím, že moc nepřemýšlel nad tím, co je to za učení. Hlavní bylo, že učí něco jiného, než byl zvyklí slyšet. Takové učení se musí zničit. A tak horlivě začíná bojovat. Nejprve jen tak zpovzdálí, když např. sleduje, jak kamenují Štěpána. Pak se sám s plným nasazením pustil do pronásledování. To bylo něco pro něj. Může být užitečný a bojovat pro Boha. Měl svůj plán, za kterým šel. Zničit Ježíšovo učení. Svůj život zasvětil tomuto plánu. Ale Bůh měl pro něj jiný plán.

„Takhle ne, Saule! Já ti ukážu, jak máš pro mě pracovat. Ty nebudeš pronásledovat, naopak, budeš pronásledovaný.“

Pavlovi se hrouť jeho dosavadní plány. Běžel za přeludem. Není divu, že se z toho zhroutil a oslepl. Od této chvíle totiž bude mít nové vidění. Uvidí, že jeho posláním není vymýtit křesťanství, ale naopak je rozšířit po celém světě. Je to zvláštní obrat. Pavel se musí změnit. A on se opravdu mění. Setkání s Kristem u Damašku ho tak zasáhlo, že od této chvíle ho od Krista nemůže nic odloučit. Od této chvíle život = Kristus.

Tuto ohromnou věc si nemůže nechat pro sebe. Mluví o tom, kamkoli přijde a touží, aby se jeho slova dotkla všech lidí. Proto cestuje, káže, píše dopisy a hledá cesty, jak Ježíšovo učení rozšířit po celém světě. Touží se dostat do Říma, aby i tam mohl zvěstovat evangelium. Nakonec se mu to podaří a jeho život se v Římě končí mučednickou smrtí.

Jeho horlivost a nadšení je pro nás všechny velkým příkladem. Prosme sv. Pavla, abychom se i my setkali s Kristem a aby náš život tímto setkáním dostal nový směr a nové naplnění.

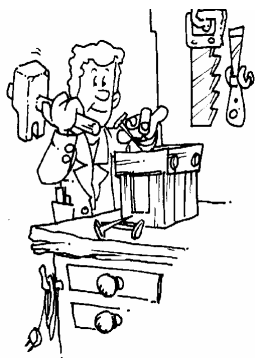
o. Nik

17. – 19. dubna jsme si v jeníkovské farnosti připomněli 10 výročí působení Fatymu. 18. 4. jsme se za farnost především modlili při adoraci v kostele. Dvě účastnice z Moravy na to vzpomínají takto:

Mše svatá byla nádherná, ale nás osobně zamrzelo, že nás nebylo více. Po mši svaté následovala 4 hodinová adorace. Na adoraci nás zůstala asi polovina, ale druhá polovina se vrátila ihned po malém občerstvení. Děkujeme otci, neboť nás dovezl a odvezl. Ale také děkujeme Bohu, že jsme s ním strávili tento krásný den plný smíchu, modliteb, dobrého jídla, zpěvu a mnoho dalších...

Boženka a Marky

Současný stav financování oprav jeníkovského kostela

V loňském roce se podařilo udělat další podstatný krok k opravě střechy kostela v Jeníkově. Běžný pozorovatel ale žádné velké změny nevidí. Většina prací totiž byla provedena pod střechou kostela. Loni se proinvestovalo celkem 443 786,- Kč.

I v letošním roce se s opravou pokračuje. Slibné je, že Ústecký kraj přispívá částkou 200 000,- Kč. Velký dík patří i zastupitelům obecních úřadů. S jejich pomocí se totiž zdařilo zajistit potřebnou částku, kterou musíme pro získání zmíněné

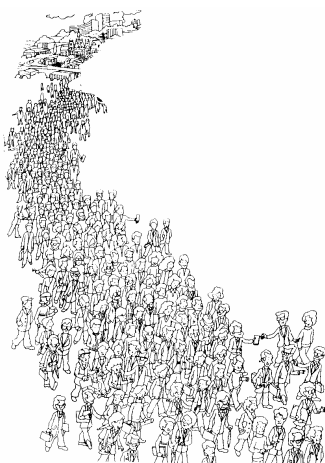
dotace krajského úřadu doložit.

Obecní úřad Jeníkov přispěl částkou 100 000,- Kč. Zastupitelé z Lahoště poslali (jak sami píší) symbolický dar 5 000,- Kč, ale i to je samozřejmě v dané situaci nezanedbatelná pomoc. Jeníkovský kostel je zřejmě nejvýznamnější stavbou nejen Jeníkova, ale i nejbližšího okolí. Proto je dobře na tuto dominantu a svatyni pamatovat. Samozřejmě, že i nadále sháníme všemožně další prostředky, aby se mohlo pokračovat v záchraně tohoto chrámu. Zároveň bych rád poděkoval všem, kteří již kostel podpořili a poprosil je, ať pamatují i nadále.

P. Marek Dunda

Co je před námi

3. 7. – 8. 7. putování mládeže litoměřické diecéze.

Tentokrát z Klášterce nad Ohří do Mariánských Radčic (přes Mašťov, Podbořany, Liběšice u Žatce a Most).

Bližší informace na www.pout.wz.cz.

11. 7. – 18. 7. stráví děti z Jeníkova prázdninový týden na faře ve Vranově nad Dyjí

20. 7. – 27. 7. navštíví jeníkovskou farnost soluňáci s o. Markem. V neděli 26. 7. v 10.00 bude v kostele v Jeníkově sloužena mše svatá

17. 8. – 22. 8. vyrážejí poutníci na pěší pouť na Velehrad

19. 9. přijede do Jeníkova autobusová pouť z Moravy.

V 11.00 se sejdeme k modlitbě v lahošťské kapli a poté dojdeme pěšky do Jeníkova, kde přibližně ve 12.00 bude sloužena mše svatá.

26. – 28. 9. navštíví naši zemi papež Benedikt XVI. V neděli 27. 9. bude sloužit mši svatou v Brně na letišti pro širokou veřejnost. V pondělí 28. 9. bude především s mládeží ve Staré Boleslavi. Je vhodné udělat si čas na tuto výjimečnou návštěvu. Bližší informace na www.navstevapapeze.cz.

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

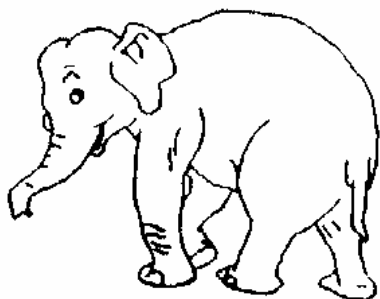
Říká Mojžíš na hoře Sinaj: „tvá přikázání jsou geniální, Pane, doufám, že jsi je nestáhl z internetu.“

Tři kněží diskutovali o správné pozici a postoji při modlitbě. Jeden řekl: „Měl bys klečet na kolenu se skloněnou hlavou, v bázni před všemohoucím.“ Druhý kněz promluvil a řekl: „Pamatujte na to, že jste byli stvořeni podle Božího obrazu. Pozice, ve které se máme modlit je stát s pohledem upřeným do nebe do Boží tváře a mluvit s ním jako dítě se svým otcem.“ Třetí řekl: „Já teda o těch pozicích moc nevím, ale tu nejkvalitnější modlitbu jsem se modlil hlavou dolů ve studni.“

„Pane, ty víš, že jsem slíbil zítra vypomáhat v církvi. ...ale je ten super fotbalový zápas... Tak já si hodím minci a jestli chceš, abych šel pomáhat, ať padne orel.“ (padl orel). „Ehm, dobře. Tak ať padne hlava“ (padla hlava). „Ok, Pane, jestli vážně mám zahodit ty strašně drahé lístky na fotbal, ať teď u mě doma během dvou vteřin (crrrr), ... zazvoní telefon...“ „Dobře, Pane, jestli nemám na ten zápas jít a pomáhat církvi, ať sem teď hned přijde obrovský slon.“ (za dveřmi je slyšet řev slona),a co slon na kole?!? (cillilink...)

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24, tel. 731 402 749 – Petra Vaňková.

Zpravodaj vyšel v červnu 2009 v nákladu 670 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté druhé) plánujeme jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2009. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)**
Neprodejné
